

۲۰۹۷۴۷

تصویر سازان در طراحی لباس

مؤلف :

فضیلت حسین نژاد

سرشناسه	:	حسین نژاد، فضیلت، ۱۳۶۱-
عنوان و نام پدیدآور	:	تصویرسازی در طراحی لباس / مولف فضیلت حسین نژاد.
مشخصات نشر	:	تهران: انتشارات راه دکتری: سنجش و دانش، ۱۳۹۸.
مشخصات ظاهری	:	۸۹ ص.: مصور (رنگی)، جدول.
شابک	:	۹۷۸-۶۲۲-۲۴۱-۲۹۲-۰۰
وضعیت فهرست نویسی	:	فیپا
یادداشت	:	کتابنامه: ص. ۸۶ - ۸۹.
موضوع	:	طراحی مد
موضوع	:	Fashion drawing
رده بندی کنگره	:	۵۰۹TT
رده بندی دیسک	:	۶۷۲/۷۴۱
شماره کتابشناسی ملی	:	۵۸۷۵۰۹۶

سنجش و دانش

www.sanjesh.ir
sanjeshodanesh@iran.ir

عنوان: تصویرسازی در طراحی لباس

مولف: فضیلت حسین نژاد

ناشر: انتشارات سنجش و دانش

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۸

تیراژ: ۵۰۰ نسخه

«کلیه حقوق برای مؤلف محفوظ است»

بهاء: ۲۵۰۰۰۰ ریال

مرکز پخش: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشده، پلاک ۱۲۶

تلفن تماس: ۰۲۱-۶۱۲۶

۱	مقدمه
۳	فصل اول: تصویر سازی و انواع آن
۴	تصویر سازی
۵	تعریف تصویر سازی
۱۰	اصول و معیارهای تصویرگری
۱۱	هماهنگی تصویر متن
۱۱	تاریخچه تصویر سازی
۱۳	تصویر سازی در طول تاریخ
۱۶	تصویر سازی در عصر جدید
۱۷	دگرگونی عرصه تصویر سازی
۲۰	تصویر سازی در ایران
۲۴	حوزه‌های مختلف در تصویر سازی
۲۵	فصل دوم: تصویر سازی در طراحی لباس
۲۶	صنعت پوشاک
۲۸	تکنیک‌های تزئین لباس در ایران
۳۱	لباس ایرانی؛ ترکیب نقوش سنتی با طرح مدرن
۳۵	فرش ایرانی ایران منبع الهام جدیدترین طراحی برند «هرمس»
۴۱	استفاده از آثار هنرمندان بزرگ در طراحی لباس
۴۳	فصل سوم: بررسی نمونه های طراحی لباس
۴۴	نمونه‌های موردی
۴۴	کاتاگالی
۴۶	کابوکی
۴۷	کابوکی و سیر تطور و تحول تاریخی آن
۴۹	نمایش ادوارد دست قیچی
۵۰	خلاصه داستان:
۵۵	آلیس در سرزمین عجایب
۶۲	نمایش زیبای خفته

۶۹		فشن شو برند MAYSON MARTIN MARGIELA
۷۲		فشن شو برند PRADA
۷۴		فشن شو برند JC DE CASTELBAJAC
۷۶		تحلیل آثار از منظر تجسمی
۸۷		منابع و مأخذ

www.ketab.ir

در دنیای معاصر، هنر دیگر معنای و مفهوم قدیم خود را ندارد. با تخصصی شدن هر روزه دنیا، رشته های جدید نیز شخصیتی مستقل می یابند و محدوده خاصی را تحت نفوذ خود قرار می دهند. یکی از شاخه های جدید و البته جذاب امروز در دنیای هنرهای تجسمی، رشته تصویرسازی یا تصویرگری است.

لازم به تذکر است که هرچند رشته ای به نام تصویرسازی پدیده ای جدید و مربوط به عصر معاصر است، اما پیشینه حضور آن در جوامع انسانی به دوران های بسیار کهن باز می گردد. از آن زمان که بشر برای ثبت وقایع و اتفاقات زمانه خود دست به خلق تصویر زد، تصویرسازی شروع شد. به یک بابت تصویرسازی از گذشته های بسیار دور، در تمدن های مختلف به بیان موضوعات، آیین ها، تنوعات و مواردی از این دست پرداخته است و به خوبی توانسته زینت بخش بناها (داخلی و خارجی)، ظروف (سفالی، فلزی و چوبی)، جنگ افزارها و لباس ها، کتاب آرایی ها و دیگر ملزومات انسان باشد.

در گذشته هنرمندانی را که به این امر می پرداختند نقاش، نگارگر، مجسمه ساز، حجار، قلم زن و... می نامیدند. به تدریج و با رایج شدن آثار نقاشان در قالب کتاب و رساله، این حرفه به جایگاه واقعی خود دست یافت و توانست در قالب متون ادبی، حماسی، مذهبی، علمی و... به حیات خود ادامه می دهد.

امروزه تصویرسازی یا تصویرگری، یکی از شاخه های هنرهای تجسمی است، و به نوعی از اثر خلاقانه ی تصویری گفته می شود که القاکننده ی تجسمی یک مفهوم یا روایت با فرم بصری است. این مفهوم و روایت می تواند داستان، شعر، مقاله ای در روزنامه، کتاب و حتی تبلیغات تجاری، سرگرمی ها و اشکال و فرم های روی کالاها و لباس ها باشد. از همین ابتدای بحث، می توان همپوشانی حوزه تصویرسازی، نقاشی و گرافیک را حس کرد و شاید به همین دلیل در گذشته آن را جزو گرایش های گرافیک به حساب می آوردند و امروزه نیز همچنان برای آن نقشی ارتباطی بین رشته نقاشی و گرافیک قائل می شوند. به زبانی دیگر، تصویرسازی یک شاخه هنری میان رشته ای است که همیشه مرزی گنگ با نقاشی و گرافیک داشته و دارد.

تصویرگری، نقاشی روایی است. تصویرگر راوی مجسم متن است که اثرش همراه یا بدون متن کاربرد دارد و می تواند دنباله دار یا تک فریم باشد.

از انواع تصویرگری می توان نقاشی های داخل کتاب کودک و روی جلد کتاب های بزرگسال، نقاشی های کتب آموزشی (مانند کتب پزشکی)، نقاشی های روی پوسته های تبلیغاتی و اقلام تجاری، داستان های مصور (کمیک استریپ) و طراحی ها و نقاشی ای داخل مجلات و روزنامه ها را نام برد.

تصویرسازی بیان اندیشه، فکر و مفاهیم در قالب تصویر برای درک بهتر مخاطب است. به بیان دیگر تصویرگری عبارت است از کمک به درک هرچه بهتر اهداف نویسنده یا مولف به وسیله عناصر تصویری. به عبارت دیگر میان تصویرسازی و انتقال معنا و یا همان آموزش، ارتباطی ضمنی وجود دارد. به همین جهت تصویرسازی خلق تصاویر دارای موضوع با توجه به اهداف آموزشی است. گونه ای از ادبیات است که در آن به کمک عناصر بصری موضوع پیشنهاد شده به تصویر برده و تزیین کشیده می شود.

در حقیقت تصویرسازی با کمک گرفتن از تصویرها موضوعاتی را برای مخاطبان و مقاطع سنی مختلف بیان می کند.

آنچه که هنرمند نقاش را از تصویرگر یا تصویر ساز متمایز می کند، آن است که نقاش اغلب تابع حس درونی خود است و اثری هنری به صورت مستقیم خلق می کند. حال آنکه تصویرگر غالباً نمی تواند تابع حس درونی خود باشد. علاوه بر این موضوع، به او سفارش داده می شود ولی نقاش اغلب خود به خلق آثار بدون سفارش می پردرد. البته بدون آنکه کسی به او سفارش داده باشد به تولید اثر می پردازد.

با توجه به این مطالب در خواهیم یافت که تصویرسازی هنر و فنی مستقل از دیگر هنرهاست و در عین حال، تصویرگر باید همواره از دانش روانشناسی، تعلیم و تربیت، آداب و سنن اقوام گوناگون، آیین و مراسم مذهبی، پوشاک اقوام، معماری، طراحی حیوانات و دیگر فنون و دانش هنری بهره مند باشد. تصویرگر همواره در قبال مخاطب، ناشر، نویسنده، و استقلال و نوع نگرش فردی خود مسئول و پاسخگوست. این عوامل کم و بیش این حرفه را دشوار کرده است.